R5754

Christian Duty and The War

யுத்தமும் கிறிஸ்தவனின் கடமையும்

யுத்தமானது வளர்ந்து கொண்டிருப்பதால் கசப்பும் கட்சி மனப்பான்மையும் பரவுகிறது. யுத்தம் செய்கிற ஒவ்வொரு நாட்டின் ஜனங்களும் தங்கள் பக்கம் தான் நீதி இருக்கிறது. எதிராளியின் பக்கமே தவறு இருக்கிறது என்று நம்ப வைக்கப்படுகிறார்கள். நீதியின் அறிவு மென்மேலும் குருடாவதாக காணப்படுகிறது. காரியங்களை நீதியாகக் கவனிக்கும் எந்த முயற்சியும், நம்பிக்கையின்மை, மூடத்தனம் முதலியவைகளினால் ஆட்சேபிக்கப்படுகிறது. இயற்கையான மனிதனின் உயர்ந்த காரணிகள் யுத்தத்தின் தாக்கத்தினால் ஸ்தம்பித்து போவதாக காணப்படுகிறது. ஜெர்மனியும் அதன் நேசநாடுகளும் கடந்த முப்பது வருடங்களாக உலக அமைதியை காத்து வந்தோம் என்று கூறிக் கொள்கிறார்கள். அந்த காலக்கட்டத்தில் அவர்களது வளர்ச்சியைக் கண்டு பொறாமை கொண்ட அண்டை நாட்டினர் அவர்களை அழிக்க முயற்சிப்பதற்கு தக்க சமயத்திற்காக காத்திருந்தனர் என்று கூறுகின்றனர். அவர்களது பொருளாதார வளர்ச்சியையும், தங்களது ஜனத்தொகைக்கேற்ப கடற்படையை ஏற்படுத்த முயன்றதையும் கண்ட அண்டை நாட்டினருக்கு பொறாமை எழும்பியது.

பெல்ஜியம் நடுநிலை வகிக்கவில்லை, ஆனால் எதிரிகளுக்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்றும், ஜெர்மனி இராணுவம் பெல்ஜியம் வழியாக செல்வது இராணுவ அவசியமாக இருந்தது என்றும் கூறுகிறார்கள். அதேபோல அவர்களது நாட்டினரின் ஜீவனின் பாதுகாப்புக்காக, ஐரோப்பிய கூட்டுநாடுகளுக்கு எதிராக அவர்கள் விரும்பாத நீர் முழ்கி யுத்தமும் முற்றுகையும் மற்ற காரியங்களும் அவசியமாகிவிட்டது என்றும் கூறுகிறார்கள். இந்த அவசியத்தினால் சட்டத்தை பார்க்கவில்லை யென்றும், இந்த நேரத்தின் அத்தியாவசியம் என்றும் யுத்தத்தில் வெற்றி பெறுவதே நோக்கம் என்றும், முடிந்தவரை கனத்துடன் பெற முயற்சிக்கிறது என்றும் ஆனால் அடைந்தே தீரவேண்டும் என்றும் கூறுகிறது.

பிரிட்டனும் அதன் நேச நாடுகளும் இதற்கு மாறுபாடான கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாற்பது வருடங்களாக ஜெர்மனியர்களின் முன்னேற்றத்தைக் கவனித்ததாகவும், அது அவர்களது உரிமைகளுக்கு அச்சுறுத்தலாகவும் இருந்ததாக அறிவிக்கிறார்கள். அதற்கேற்றாற்போல பிரான்சும் ஜெர்மனிக்கு இணையான ஒரு இராணுவத்தை கொண்டிருந்தது; ரஷ்யா இரண்டு மடங்கான இராணுவத்தை வைத்திருந்தது, மகா பிரிட்டன் உலகத்திலுள்ள எந்த நாட்டையும் விட பலமான கடற்படையை வைத்திருக்க முயற்சி செய்கிறது. இப்பொழுது ஜெர்மனி நசுக்கப்படவில்லை யென்றால், அது பொருளாதாரத்திலும், நிதியிலும் எல்லா நாடுகளுக்கும் மேலாக இருக்கும். அதாவது மற்ற அனைத்து நாடுகளும் குறைந்த பலம் வாய்ந்தவைகளாக இருக்கும். இதை பயங்கரமான ஒரு போர்க்கொள்கையாக பார்க்கிறார்கள். ஜெர்மனி எந்த விலைக் கொடுத்தாவது நசுக்கப்படவேண்டும், தற்காலத்திற்காக மட்டுமல்ல, எதிர்கால சந்ததிகளுக்காகவும் ஆகும்.

“அவன் நினைவுகளெல்லாம் தேவன் இல்லை என்பதே” என்று வேதாகமம் அறிவிக்கிறது. இந்த கண்டத்தில் (continent) துருக்கியைத் தவிர அனைத்து நாடுகளும் தங்களை கிறிஸ்தவர்கள் என்று கூறிக் கொள்கின்றன. அவைகளில் ஒன்று கூட தேவனிடத்தில் விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்துவதில்லை. தற்கால மற்றும் எதிர்கால முழு பொறுப்பும் தங்கள் மேல் இருப்பதாக அவர்கள் அனைவரும் உணருகிறார்கள்.

“மாயக்காரரை நடுக்கம் பிடிக்கிறது”

இந்த தேசங்களில் பெரும்பாலானவை பற்பலவிதமான தெய்வீக பக்தியுடன் ஆனால் அதனுடைய வல்லமையோ அல்லது விசுவாசமோ இல்லாமல், இந்த யுத்தம் மற்ற யுத்தங்களைப் போல அல்ல என்பதையும், தேவன் காற்றுகளை மேலும் பிடித்து வைக்காதபடிக்கு, அதை விட்டு விட்டார் என்று இப்பொழுதுதான் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மனிதர்களின் கோபத்தை அனுமதித்து அதன் மூலம் பெருங்காற்றை கொண்டு வர ஏற்ற காலம் அவருக்கு வந்தவிட்டது. இதைத் தொடர்ந்து சீக்கிரத்தில் புரட்சிக்கும் அராஜகத்திற்கும் வழிநடத்தி இப்படியாக கர்த்தருக்கும் அவரது ராஜ்யத்திற்கும் தயார்படுத்தும்.

ஒரு நாளைக்கு நான்கு கோடி டாலர்களை இரண்டு கோடி இராணுவ வீரர்களை பராமரிக்கும்படி செலவும் செய்யும்படி இந்த யுத்தமானது செய்திருக்கிறது. எப்படிப்பட்ட வருந்தத்தக்க விஷயம்! ஒரு கோடியே இருபது இலட்சம் பேர் முன்னரே காயப்பட்டிருக்கிறார்கள். சிறைப்பட்டிருக்கிறார்கள் அல்லது கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். செலவழிக்கப்பட்ட ஆயுதங்களின் அளவு பேராச்சரியத்தால் மலைக்கச் செய்கிறது. பிரிட்டிஷ் இராணுவமானது முழு போயர் (Boer war) யுத்தத்தில் பயன்படுத்தின ஆயுதங்களைக் காட்டிலும் அதிகமானதை பெல்ஜியம் யுத்தத்தில் பயன்படுத்தியிருப்பதாக பிரிட்டிஷ் மந்திரி சமீபத்தில் அறிவித்தார்.

தேசிய கடன் முன்னரே அளவிட முடியாத தாயிருக்கிறது. யுத்தத்திற்கு முன்னிருந்த பிரிட்டிஷ் பத்திரத்தின் (bonds) மதிப்பில் 25% விலைக்கே தற்போது விற்கப்படுகிறது. யுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற தேசங்களின் கடன்கள் அவர்களது பத்திரங்களினால் (bonds) தீர்க்கப்படமுடியுமா என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. இதன் அர்த்தங்களையும் ஈடுபட்டிருக்கிற நிதி ஸ்தாபனங்களின் வீழ்ச்சியை இது ஏற்படுத்தும் என்பதை ஜனங்கள் உணரும் பொழுது அதன் வெளிப்பாடு மிகவும் பயங்கரமாக இருக்கும். அதைரியம் அடைந்திருக்கிற ஜனங்களின் இயல்பான பலன் வேதம் முன்னுரைக்கிறதுபோல, பூமியின் மேல் மனுஷர்கள் உண்டான நாள் முதற்கொண்டு அப்படிப்பட்ட அதிர்ச்சி உண்டானதில்லை – சமூக பூமியதிர்ச்சி, புரட்சி, அதன் அளவில் மிகவும் பயங்கரமாக இருக்கும் என்பதே. (வெளி. 16:18)

யுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட ஒழுக்க சீர்கேடு

பல்வேறு சபைப் பிரிவுகளைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவ ஊழியர்கள் நமது இரட்சிப்பின் அதிபதியையும் சமாதானம், அன்பு என்கிற அவரது நிலையையும் தீவிர வாதத்தோடு மென்மேலும் ஈடுபடுத்த போட்டிபோடுகிறார்கள். அரசாங்க பிரதிநிதிகளால் கேட்டுக் கொண்டபடி, சமாதான பிரபுவின் இந்த பிரதிநிதிகள் யுத்தத்தைப் போதித்து தங்களது அரசாங்கத்தோடு தங்களை பிரபலபடுத்திக் கொள்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் குறைவாகவே மகா பிரிட்டனிடமிருந்து கேள்விப்படுகிறோம். ஆனால் லண்டனின் பிஷப்பின் ஆலோசனை இந்த காரியத்தில் போதுமானதாக இருக்கிறது. அவரது ஆலோசனையானது வாலிபர்களையும் பெண்களையும் சீக்கிரமாக திருமணம் செய்து கொண்டு பெரிய குடும்பங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று தூண்டுதல் செய்வதாகும். அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சிலுவை வீரர்களாகவும், ஆட்டுக்குட்டியானவரை பின்பற்றுகிறவர்களாகவும் அல்ல, பிரிட்டிஷ் கொடியை குறிக்கிற பரி. ஜார்ஜின் சிலுவை வீரர்களாக இருக்கும்படியாக இந்த ஆலோசனை இருக்கிறது.

சமீபத்தில் கனடாவின் பத்திரிக்கை ஆசிரியர் இங்கிலாந்து சபையை சேர்ந்த போதகர்களின் செயல்களினால் பிரமிக்கச் செய்யப்பட்டார். அதில் ஒன்று, ஒருவர் காக்கி சீருடையில் தொண்டர்களுடன் வீதிகளில் அணிவகுத்து சென்றதாகும். ஒரு கல்லூரி நண்பர் அவரைக் கேட்டதாவது: “உன்னை அந்த அணிவகுப்பில் பார்த்தேன் அல்லவா? அவர் அளித்த பதிலாவது: “ஆம், நான் பையன்களை உற்சாகப்படுத்த விரும்பினேன்.” “நீயும் போர் முனையில் முன்னணியில் செல்ல நினைக்கிறாயா?” “இல்லை, இல்லை,” மற்றவர்களை வசப்படுத்தி போர்முனைக்கு செல்ல தூண்டவே இப்படிச் செய்தார். இது

எப்படி இருக்கிறது என்றால், சிகாகோவில் உள்ள மிருகங்களின் இருப்பு வைத்துள்ள இடத்தில் உள்ள ஒரு காளை கொல்லப்படவிருக்கிற மற்ற மிருகங்களைப் பார்த்து, தன் தலையை ஆட்டி, மற்றவைகளுக்கு தான் தலைவனாக ஆகி முன்னே செல்வதைக் காண்பிப்பதைப் போல் இருக்கிறது. அங்கே அது தனது ஒதுக்கிடத்தையும் அதிலே ஊர்ந்து செல்வதையும், உறைவிடத்தையும் அறிந்திருக்கிறது. ஆனால் மற்றவைகள் கொல்லப்படுவதற்கு ஒன்றையொன்று ஓட்டவும் நெருக்கவும் செய்கிறது. ஆனால் ஊழியக்காரர் பிரசங்க மேடையில் நின்று கொண்டு தாய்மார்களிடம், "ஏன் உங்கள் பையன்களை போர் முனைக்கு அனுப்பவில்லை" என்று கேட்கக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்.

இராணுவத்திற்கு ஆள் சேர்க்கும் முகவர்களாக ஊழியக்காரர்கள்

இதற்கு மத முக்கியத்துவம் கொடுப்பதற்கு, இந்த ஊழியர்களில் சிலர் முற்றிலும் சம்பந்தமேயில்லாத வேத வசனங்களை கையாள்கிறார்கள். போரில் உயிரிழந்த கனடா நாட்டினரின் ஒரு துணிச்சலைப்பற்றி போதிக்கும்போது, பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு வேத வாக்கியம், "கர்த்தருக்குள் மரிக்கிறவர்கள் இது முதல் பாக்கியவான்கள்" (வெளி. 14:13) என்பதாகும். இராணுவத்தில் சேருவதற்கு உற்சாகப் படுத்துவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்ட மற்றொரு வசனம், "ஆட்டுக்குட்டியானவர் எங்கே போனாலும் அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் இவர்களே" என்பதாகும். (வெளி. 14:4)

எப்படிப்பட்ட ஒரு பயங்கரமான வக்கிர புத்தி! அதுவும் எந்த ஒரு நோக்கத்திற்காக! மனுக்குலத்தின் விருப்பத்தை தூண்டிவிட, ஜனங்களை வஞ்சிக்க, கிறிஸ்து செய்யவேண்டாம் என்று போதித்திருந்தவைகளை செய்வதற்காக ஆகும். இப்படிப்பட்ட ஊழியர்கள், உலக ராஜா, மற்றும் அவனது அரசாங்கத்தின் மந்திரிகள், பிரதிநிதிகள் ஆதரவையும், செல்வாக்கையும் பெறக்கூடும். ஆனால் தற்கால யுத்தம் வழிநடத்துகிற அர்மகெதோன் மகா யுத்தத்துடன் துவக்கியிருக்கிற இராஜ்யத்தின் ராஜாவுடன் எப்படி அவர்கள் நிற்பார்கள்? தாங்கள் என்ன செய்கிறோம் என்பதை அவர்கள் அறிந்தால், அவர்களது பொறுப்பைப் பற்றி நினைக்க நாங்கள் பயப்படுகிறோம்.

அவர்கள் உண்மையான நிலைமையை அறியாதிருப்பது நடக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. தொண்ணூற்றைந்து சதவிகிதத்தினர், அநேகமாக அனைத்து பெரிய நகரங்களில் உள்ள அனைத்து படித்த ஊழியர்கள் அனைவரும் வருடக்கணக்காக வேதாகமத்தின் மேல் அவர்களுக்கு நம்பிக்கையில்லை என்பதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். சில வசனங்களை தேர்ந்தெடுப்பதற்காக வேதாகமத்தை ஒரு புத்தகமாக பயன்படுத்துவதை அவர்கள் மறைமுகமாக ஒத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஏனெனில் பொது ஜனங்கள் அதன்மேல் ஒரு வகையான மூட நம்பிக்கை கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களது செய்திகளுக்கு சம்பந்தமில்லாத வேத வசனங்களை தெரிந்து கொள்வதை ஒரு பழக்கமாக அவர்கள் கொண்டிருக்கின்றனர். அதாவது அவர்கள் தங்களையும், அவர்களை நம்புகிற ஆடுகளையும் வஞ்சிக்கிற வழக்கத்திற்குள் சென்றிருக்கின்றனர்.

அதாவது அவர்கள் தாங்கள் என்ன செய்கிறோம் என்பதை அறியாமலும், தேவனுடைய வார்த்தைகளை எப்படி தவறாக அறிவிக்கிறோம் என்பதை உணராமலும் இருக்கின்றனர். கர்த்தருடைய தீர்ப்பு எல்லா காரியங்களிலும் நீதியானதாக இருக்கும் என்பதை நாம் அறிவோம். அதற்கு நாம் கீழ்ப்படிகிறோம்.

டொரான்டோ(Toronto) வின் ஊழியர்கள் தங்களது தேச பக்தியையும் யுத்தம் கர்த்தருடையது என்பதில் அவர்களது நம்பிக்கையையும் காண்பிக்க, ராணுவத்திற்கு ஆள் சேர்க்கும் போது அனைத்து பரிசுத்த தூதர்களும் கைதட்டி ஆரவாரிக்கிறார்கள் என்றும் மரணத்தில் அவர்கள் பரலோகத்திற்கு செல்வார்கள் என்றும் கூறுகிறார்கள். ஒரு கேட்லிங் துப்பாக்கி (Gat ling Gun) வாங்க பணம் சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் யூகிக்கிறோம். இதை கடல் கடந்து எடுத்துச் சென்று ஜெர்மானிய கிறிஸ்தவர்களை கொல்வதற்கு பயன்படுத்தப் போகிறார்கள். ஜெர்மானியர் கிறிஸ்தவ மதத்தில் நம்பிக்கை இல்லாதவர் களாகவும், தேவன் என்ற ஒருவர் இல்லை என்பதை நம்புவதாகவும் வெளிப்படையாக தெரிகிறது. பிரிட்டன் மற்றும் ஜெர்மனியில் உள்ள ஜனத்தொகையில் 95 சதவிகிதம் பேர் கிறிஸ்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று வேதமாணவர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கிறிஸ்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு எந்தவித ரூபகாரமும் இல்லை. எனவே டொரான்டோ கிறிஸ்தவர்கள் கேட்லிங் துப்பாக்கியை வாங்குவது உண்மையான கிறிஸ்தவர்களை கொல்வதற்கு அல்ல என்பது முற்றிலும் சரியாக இருக்கிறது. டொராண்டோ ஊழியர்கள் அனைவரும் வேத வசனத்தின்படி கிறிஸ்தவர்கள் என்பதில் வேதமாணவர்கள் சந்தேகிக்கிறார்கள்.

கிறிஸ்தவர்களின் சரியான மனோபாவம்

இந்த சமயத்தில் உண்மையான கிறிஸ்தவர்கள் எங்கே நிற்கிறார்கள் மற்றும் அவர்களது கடமை என்ன? தற்கால யுத்தம் என்ன என்பதை உணர்ந்து கொள்ள மென்மேலும் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களது பொறுப்பைக் குறித்து அவர்கள் உண்மையிலேயே விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் யுத்த ஆயுதங்கள் உற்பத்தியைக் குறித்த காரியங்களை விசாரித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நமது யோசனை அந்த வேலையில் ஈடுபடுத்துவதை தவிர்க்க வேண்டும் என்பதே. ஏனெனில் அவர்களுக்கும் அவர்களது குடும்பத்தினருக்கும் உணவு, உறைவிடத்திற்கு பணம் மிகவும் அத்தியாவசியமாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட நிலைமையை அத்தியாவசிய தேவையாக மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு, வாழ்க்கைக்குரிய அத்தியாவசியத்தை அது வழங்குமானால், அது குறைவான தொகையாக இருந்தால் கூட அதை வழங்க வேண்டும் என்று நாங்கள் சிபாரிசு செய்கிறோம்.

இந்த விஷயம் அதிக தாக்கத்தை விளைவிக்கக்கூடியது என்பதை நாங்கள் அறியாதவர்கள் அல்ல, இப்படிப்பட்ட ஆலோசனையைக் கூறுவதால் அநேகர் எங்களை குறுகிய மனப்பான்மை உடையவர்கள் என்று கூறலாம். சிலர் நாங்கள் இந்த காரியத்தை ஒரு எல்லைக்கே கொண்டு செல்கிறோம் என்று கூறலாம். இதே கொள்கையின்படி, ஒரு ரயில் அல்லது நீராவி படகு தொழிலாளி, இப்படிப்பட்ட யுத்த தளவாடங்களை ஏற்ற

தவிர்க்கலாம். குமாஸ்தா, சுருக்கெழுத்தாளர் முதலானவர்களும் இதை கடைப்பிடிக்கலாம். நம்மால் கூடுமானவரை அழிவை உண்டாக்குகிற எதையும் தவிர்க்கலாம் என்று நாம் கூறுகிறோம். கட்டாயப்படுத்தப்பட்டால் சரியான காரணம் கிடைக்கும் வரை நமது நிலையை பற்றிக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

வேதாகம பாடங்கள், தொகுதி 6இல் கிறிஸ்துவின் பின்னடியார்கள் (சீடர்கள்) யுத்தத்தில் பங்கு பெறுவதை முடிந்தவரை தவிர்க்க வேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறியிருக்கிறோம். கர்த்தருடைய சீடர்கள் கட்டாய இராணுவ சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டால் போர் முனைக்கு செல்லாமல், மருத்துவ உதவி பகுதியிலோ, உணவு வழங்கும் பகுதியிலோ வேலை செய்ய எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நாம் யோசனை கூறியிருக்கிறோம். அதையும் மீறி போர் முனைக்கு அனுப்பப்பட்டால், "கொலை செய்யாதிருப்பாயாக" என்ற தெய்வீக கட்டளையை மீற வேண்டிய அவசியமில்லை.

நாங்கள் கூறின ஆலோசனை உயர்ந்த ஒன்று என்று நாங்கள் நினைத்துப் பார்க்கிறோம். இந்த மார்க்கம் விட்டுக் கொடுக்கப்படவேண்டியதில்லை என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். இராணுவத்தில் ஒரு அங்கமாகி இராணுவ சீருடையை அணிவது, அங்கீகரிக்கப்பட்ட, ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கடமைகளையும் பொறுப்புகளையும் குறிக்கிறது என்பதை நாங்கள் சிந்திக்கிறோம். ஒரு அதிகாரியிடம் எதிர்ப்பை தெரிவிப்பது சாதாரண காரியமாக இருக்குமா– பொதுவான ஜனங்கள் இதை அறியாதிருப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளின் கீழ் கிறிஸ்தவன் தனது இடத்தைவிட்டு வெளியே செல்லமாட்டானல்லவா?

ஒருவர் பதிலளிக்கிறார்: "ஆனால் ஒருவன் சீருடையையும், இராணுவ ஊழியத்தையும் மறுத்தால் அவன் சுட்டுக் கொல்லப்படுவான்."

முறைப்படி சமர்ப்பித்தல், கடமையிலிருந்து ஒருவகையான விடுதலை கிடைக்கலாம். இல்லையென்றால் நிலைமை மோசமானால், சமாதான கர்த்தருக்கு விசுவாசமாயிருப்பதினாலும் அவனுடைய கட்டளைக்கு கீழ்ப்படியாததாலும் சுட்டுக் கொல்லப்படலாம். அது நமது பரலோக ராஜாவின் போதனைகளை விட்டுக் கொடுத்து, உலக ராஜாக்களுக்கு ஆதரவு அளித்து, அவர்களுக்கு கீழாக இருந்து சுட்டுக் கொல்லப்படுவதைக் காட்டிலும் மோசமானதாக இருக்குமா? இந்த இரண்டு மரணங்களில் முதலாவதானது தான் விரும்பத்தக்கது. பரலோக ராஜாவுக்கு உண்மையாக இருப்பதினால் மரிப்பது மேலானது. ஒருவன் போர் முனையில் மரிப்பதைக் காட்டிலும், கர்த்தரின் போதனை, போதனைகளின் கொள்கைகளுக்கு உண்மையாக இருப்பதினால் மரிப்பவன் இன்னும் அதிகமானவைகளை தனது மரணத்தால் நிறைவேற்றுகிறான். கர்த்தருடைய விசுவாசிகளில் சில நூறுபேர் ஷாத்ராக், மேஷாக், ஆபேத்நேகோ என்பவர்களின் மார்க்கத்தைப் பின்பற்றி யுத்த தேவனை வணங்க மறுதலிக்கிறதினால் தேவனுக்கும் நீதிக்கும், சமாதானத்திற்கும் எப்படிப்பட்ட மகா செல்வாக்கு இருக்கும் என்பதை நாம் சொல்ல இயலாது. அந்த உயர்ந்த மனிதர்களைப் போல அவர்கள் இவ்வாறு சொல்லலாம்: "தேவனுக்கு சித்தமிருந்தால், அவர் நம்மை விடுவிக்க வல்லராயிருக்கிறார். ஆனால் நம்மை விடுவிக்க அவருக்கு சித்தமில்லையென்றால், நமது மார்க்கத்தை மாற்றமாட்டோம். என்ன ஆனாலும், நாம் அவருக்கு ஊழியம் செய்து அவரது வழி நடத்துதலின்படி நாம் பின்பற்றுவோம்.

அந்த எபிரேயர்கள் கடந்த காலத்தில், தேவனிடத்தில் வைத்திருந்த விசுவாசத்தினால் அக்கினி சூளையில் போடப்பட்டார்கள், ஆனால் உயர்ந்த ஒரு உதாரணமாக பிற்பாடு விடுவிக்கப்பட்டார்கள். உண்மையிலேயே இலட்சக்கணக்கான இராணுவ வீரர்கள் பயங்கரமான தனிமையை சகித்துக் கொண்டு, தற்கால யுத்தத்தில் பூமிக்குரிய இராஜாக்களுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக ஆச்சரியமான உதாரணங்களாகவும், விளக்கங்களாகவும் இருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவின் வீரர்கள் இப்படியாக தாங்களாகவே நன்றாக சொல்லிக் கொள்ளமாட்டார்களா? "பழைய ஏற்பாட்டு பாத்திரவான்கள் தேவனை கொஞ்சமாகவே அறிந்திருந்தார்கள், இருந்தும் அந்த அளவுக்கு தேவனுக்கு விசுவாசமாக இருந்தார்கள்; மேலும் இந்த பூமிக்குரிய வீரர்களும் இந்த அளவு உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்கும்போது, ஆவியின் ஜெநிப்பித்தலினாலே தேவனுடைய குடும்பத்திற்குள் வந்திருக்கிறவர்களும், கிறிஸ்துவின் பள்ளிக்குள் நுழைந்திருக்கிறவர்களும், நமது இரட்சிப்பின் அதிபதியினாலே வழிகாட்டி அழைத்துச் செல்லப்படுகிறவர்களும், அவரது மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தத்தை உடையவர்களுமாகிய, நாம் எப்படிப்பட்ட நடக்கையுடைவர்களாக இருக்க வேண்டும்! அவருக்காகவும் அவரது போதனைகளுக்காகவும் நாம் எப்படி நிற்க வேண்டும்? ராஜாதிராஜாவும் கர்த்தாதி கர்த்தரும், நமது இரட்சகரும் தலையுமானவருக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக இருப்பதைக் காட்டிலும் மேலான வழியில் நம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்க இயலுமா?"

இந்த நடைமுறையை நாங்கள் வற்புறுத்தவில்லை, இதை ஒரு யோசனையாகக் கூறுகிறோம். பொறுப்பு முழுவதும் தனிப்பட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் உடையதாக இருக்கிறது. இந்த காரியத்தைக் குறித்து கர்த்தருடைய சிந்தையைக் குறித்து நம்மிடத்தில் கேட்கிற அநேக வேதமாணவர்களுக்கு நமது பொறுப்பை நிறைவேற்றுகிறோம். முன்பு அவர்களுக்கு நமது உயர்ந்த கருத்துக்களை கொடுத்தோம். ஆனால் இப்போது மிகவும் பழமை வாதியாக இருந்தோமோ என்று பயப்படுகிறோம். பழமை வாதத்தை நாம் எப்பொழுதும் பரிந்துரைப்போம். தொந்திரவுக்குள் போய்விடக்கூடாது என்பதற்காகவே ஆகும். ஏனெனில் தொந்திரவு என்பது கஷ்டங்களை குறிக்கிறது. துன்பத்தை தவிர்க்கவும், எல்லாரோடும் சமாதானமாக வாழவும் நாடும்போது, கடமை அழைத்தால் அல்லது ஆபத்து வந்தால் நாம் அங்கே இல்லாதிருக்கக் கூடாது என்று நாங்கள் பரிந்துரைக்கிறோம்.